

1905-05-07

þý š í à á ¹ ç á - ± á . 2 6 7

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9131>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Σ'. — ΑΡΙΘ. 267

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

7 ΜΑΐΟΥ 1905

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΛΕΓΧΟΦΕΡΙΑ

Ο νέμος περί 'Αρχαιοτήτων έψηφισθη. Τούτο είναι ήδη γεγονός τετελεσμένον.

Γενικῶς δὲ έτυχε τῆς έπισοχιματίας πάντων, αἱ περισσότεραι διατάξεις αὐτοῦ ἐπευημήθησαν, καὶ τὴν μάνη ἔνστασις τῆς ύπαρχει εἰνεῇ ἐναντίον τοῦ 30 ἀρθρου, δπερ διδεῖ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸ δικαιώματα νὰ κάμην ἔρευ·ας τινάς, δπου ὑποπτεύει δτι . κρύπτονται διὰ σκοποὺς ἔξαγωγῆς η ἀλλοὺς ἀρχαιότητες.

Τὸ ἀρθρον τούτο κατεδικάσθη ἐκ μέρους τινῶν, καὶ ἐλέχθη δτι εἰνε παραβίασις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ πολίτου.

'Ἐλπίζομεν δτι η Κυβέρνησις θὰ ἐπιχρώσῃ τὸν δλ.ον νόμον, τοῦ δποίου αἱ ἔξαισιας ὡραῖαι ἀρχαὶ δὲν πρέπει νὰ παρορθαθῶσιν ἐνέκα ένδις ἀρθρου.

'Ἐὰν γίνουν καταχρήσεις τινὲς ἐνέκα τοῦ ἀρθρου τούτου, εἰμεῖχα πάντοτε εἰς καρδίν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν καὶ νὰ ζητήσωμεν τὴν τροποποιησιν τοῦ νόμου. Θὰ εἰμεῖτα πάντοτε εἰς καιρὸν νὰ πράξωμεν τούτο. 'Αλλ' ὑπὲρ πάντα ητο καὶ εἰς ἀνάγκη νὰ σωθῇ η «ἀρχουσα ιδέα» τοῦ νόμου περὶ ἀρχαιότητῶν. Καὶ τούτο κατωρθώθη.

Ἐχομεν δμως δλην τὴν καλὴν διάθεσιν να συζητήσωμεν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἀμφιεσθητούμενου ἀρθρου.

Θέλομεν πρὸς στιγμὴν νὰ παραδεχθῶμεν, δτι τούτο εἰνε περιστερικὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου. Θέλομεν ἀκόμη νὰ παραδεχθῶμεν, δτι τὸ ἀρθρον περιέχει «ἔξαιρετικὴν» διάταξιν.

'Αλλὰ τὶ μὲ τούτο; 'Ἐὰν ἀδιφήσῃ τις τοὺς περισσοτέρους νόμους, καὶ ἀστικοὺς καὶ ποινικούς, θὰ εὔρῃ πλείστας διατάξεις περιοριστικὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου.

Καὶ δυνάμειθα νὰ εἶπωμεν, δτι γενικῶς πᾶς νόμος ἀραιεῖ κάτι ἀπὸ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου πρὸς δφελος τοῦ Κράτους.

'Η ὑπαρξία δὲ «ἔξαιρετικῶν» νόμων δὲν είναι φαινόμενον νέον διὰ τὴν Νήσον μας. "Ολοι δὲ οι τοιούτοι νόμοι ἔνεπνε-

οντο ὑπὸ τοῦ ύπερτάτου συμφέροντος τοῦ Κράτους, ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ δποίου ἔθυσιάσθησαν πολλάκις πολλὰ δικαιώματα τοῦ πολίτου.

Δὲν εἰμεῖθα δεβαίως συνήγοροι τοιούτων θυσιῶν ἀλλ' ἀπλῶς ἐνθυμιζόμεν μίαν Ιστορικὴν ἀλήθειαν ητις δὲν ἐπρεπε νὰ λημονηθῇ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Αἱ τελωνειακαὶ ἐπιταγαὶ τοῦ 1878 οὐδὲν ἀλλο είναι πιρά δραχόντειοι διατάξεις, αἵτινες ἐπιτρέπουν εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς νὰ κατάσχουν εἰς οιονδήποτε μέρος τῆς Νήσου, καὶ εἰς οιονδήποτε ἐποχὴν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐμπορεύματα εύρισκομενα εἰς χιλιαράς τοῦ Α ἢ τοῦ Β, διὰ τὰ δποία ἔχουν εὐλόγους λόγους νὰ πιστεύσουν δτι δὲν ἐπληρώθησαν τελωνειακὰ δικαιώματα! Καὶ — τὸ χειριστον—

εἰς τὸν Α ἢ τὸν Β ἐναπόκειται ν' ἀποδεῖξῃ δτι τὰ δικαιώματα πράγματι ἐπληρώθησαν!

Ο νόμος αὐτος καταπατεῖ ἀνεγνωρισμένας ἀρχὰς τοῦ Δικαίου, καθιεροῖ τὴν αὐθαιρεσίαν, καὶ δμως.. Ισταται..

Θὰ λεγθῇ ίτως δτι η ἐπιταγὴ αὕτη ἐθετίσθη δταν δὲν ύπηρχεν αἱρετὸν ἀντιπροσωπευτικὸν Συμβούλιον ἐπικράτειαν. Νόμος ἀναμφισόλως ωφελιμος διὰ τὴν Κοινωνίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸν δποίον δ μὴ ένοχος δρεῖται ν' ἀποζημιώνῃ τὸν παθόντα διὰ πράξεις τοῦ πραγματικῶν ένόχου.

Νόμος «ἔξαιρετικῶν», θὰ παραδεχθῇ ἐναγνώστης, ἀλλ' δτις ἐπειδόλετο διὰ τὰ ψηφιακὰ τῆς Κοινωνίας συμφέροντα.

Ἐρχόμεθα νῦν καὶ εἰς ἄλλας διατάξεις, διατάξεις δραχοντείους ἐπίτης.

Ητο η ἐποχὴ κατὰ τὴν δποίαν οι Χασαπουλῆδες ἔχαμνα, ἐπιδρομὰς εἰς τὴν Επαρχίαν Πάρου καὶ ἐφόνευσον δεξιά καὶ ἀριστερά. Κραυγὴ γενική, καὶ ὁ κόσμος ἔζητε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν νόμων εἰς τὴν Επαρχίαν ἔχειν.

Δὲν ἐπῆλθεν η ἀναστήλωσις τῶν νό-

μων ἀλλὰ μᾶλλον η κατάργησις αὐτῶν.

Ὑπῆρχον ύπόνοιαι καὶ δποψίαι δτι διλοκληρα χωρία τῆς ἐπαρχίας ἔχεινης ήσαν συνένοχοι τῶν Χασαπουλῆδων.

Ησαν ἀπλαὶ ύποψίαι ἃν καὶ πιθανὸν νὰ ήσαν εὐλογοι. Καὶ δμως ἐπὶ τῶν ἀπλῶν τούτων ύποψιῶν συγκαλεῖται ἐκτακτος σύνοδος τοῦ Νομοθετικοῦ, δπερ ψηφίζει τὸν πρωτάκουστον ίσμον δχι μένον ἐν Κύπρῳ ἀλλ' ίτως καὶ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου, διὰ τοῦ ὅποίου δίδει δικαιώματα εἰς τὸν Μ. 'Αρμοστὴν δταν νομίση καλὸν δι' ἀπλοῦ Διατάγματος νὰ ἀναγκάζῃ τοὺς κατοίκους διλοκληρους περιφερείας τῆς Πάρου νὰ μετοικῶσιν εἰς τὴν Επαρχίαν Κυρηνείας η εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν η ηθελεν δρίση.

Καὶ δ νόμος ἐφημέρισθη. Καὶ εἰνε ἀνάρδη ἐν Ισχύει.

Ἐὰν οὗτος δὲν είναι νόμος περιοριστικὸς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, ἐὰν δὲν είναι καταθλιπτικός, ἐὰν δὲν είναι νομιμοποίησις τῆς αὐθαιρεσίας, ἐὰν οὗτος δὲν ἀποτελεῖ ἔξαιρεσιν μεταξύ παντὸς ἀλλου ούτου, δὲν γνωρίζεται ποτές ἀλλος νόμος θὰ ἔκαμνε τούτο.

Καὶ δμως δ νόμος ἐδικαιολογήθη τότε πάλιν διὰ τῶν ύψηλῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας — ίνα η Πάρος ἀναπτυγχητῇ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἡ νὰ ύπεραπτισθῇ, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποπλύνῃ τὸ στήγμα ἐκ τοῦ μετώπου του.

Θέλετε καὶ ἄλλα περιανακωμένων.

Ἐὰν δ προτελευταῖος είχε κάποιαν δικαιολογίαν, δ τελευταῖος οὗτος οὐδεμίαν είχεν. Είναι νόμος περιοριστικώτατος τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου, θίγει καιρίως τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ πολίτου, χωρὶς καν νὰ τῷ ἐπιτρέπεται ν' ἀπελογηθῇ η νὰ ύπεραπτισθῇ, χωρὶς νὰ δύναται ν' ἀποπλύνῃ τὸ στήγμα ἐκ τοῦ μετώπου του.

Θὰ σταυρήσωμεν ἐδῶ, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἔξετασμεν ἐν ἀνάγκῃ χωρίσταξαν τούτων νόμων τῶν διαπτεντῶν τῆς προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Τὸ θέμα είναι δεβαίως ἐν ἀπὸ τὰ εὑρύτατα εἴς δσων δύναται τις νὰ εκλεῖται πρὸς μελέτην, καὶ η διατάξιση τοῦ τί έστι προσωπικὴ ἐλευθερία εἰει ίτως ἐν ἀπὸ τὰ πλέον περιπλοκα θέματα.

Εἰς τὴν Εύρωπην π. χ. καὶ αύτοι οι νόμοι περὶ ἀναγκαστικῆς ἐμβολιάσεως τῶν παλδῶν καὶ οι περὶ καθάρσεων θεώ-

ροῦνται καὶ καταπολεμοῦνται ώς ἀντι-
βαίνοντες εἰς τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν.

• •

Οι πολέμιοι ἐπομένως τοῦ ἡρόου 30
τοῦ περὶ Ἀργαιοτήτων νόμου δὲν μᾶς
φαίνεται δτι εἰχον τόσους ἕξαιρετικούς λό-
γους διὰ κραυγάς κατ' αὐτοῦ.

Νομίζομεν δτι καταπολεμοῦντες τὸ
ἀρέθρον ἔκεινο ἀσυνειδήτως γίνονται συ-
νένογει τῶν ἀρχαιοκαπήλων καὶ ἔχθροι
τῶν ἀρχαίων μνημείων τῆς Κύπρου, ἀ-
τινα πρέπει διὰ παντὸς τρόπου νὰ διατη-
ρήσωμεν εἰς τὴν Νήσον μας.

Τὸ ἡρόου 30 ἐπιβάλλετο ύπὸ τῶν
περιστάσεων.

ΔΕΙΝΟΠΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Πρὸς τὸν ἐν Βουλγαρίᾳ ‘Ελληνισμὸν
ετρέφομεν τὸν νοῦν μετὰ συμπεθέλες ἵσης,
μιθ' ὅσης παρακολουθοῦμεν καὶ τὰ μαρτύ-
ρια τῶν ἐν Μαχεδονίᾳ ὄμορύλων ἡμῶν. Διόσ-
τι καὶ ἐναντίοις ἔκεινοι διεξήγεται ὁ αὐτὸς
βίβρωρος καὶ ἐπηγῆς καταστικῆς, μάλιστα
ὅτι συστηματικῶτερος ἐνυπάται τις νὰ εἶπῃ
καὶ μακροχρονιώτερος, ὡς ἀρχόμενος ἡδη
ἀπὸ τῆς ἑνώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς πρὸς τὴν
πάρεν τοῦ Αἴγαυου Βουλγαρίαν καὶ ἐνερ-
γούμενος οὐχὶ μόνος ὑπὸ ἑτερων καὶ ἐται-
ρῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς Βουλγαρί-
κῆς πολιτείας.

‘Ἄλλωτε μόνη τῆς Ρωμαϊκῆς περιελάμβανε
πληθυσμὸν ἐλληνικὸν πολὺ περισσότερον τοῦ
καθ' ἀπασαν τὴν Βουλγαρίαν νῦν εὑρισκο-
μένου’ τὸ ἐμπόριον, μέγα ὃν ἐν Φιλιππού-
πόλει καὶ Πύργῳ καὶ Βάρνη, εὑρίσκετο δ-
λον εἰς χεῖρας τῶν ἐλλήνων, καὶ ἡ ἐλλη-
νικὴ γλῶσσα ἐλελατεῖ καὶ ὑπὸ τῶν Βουλ-
γάρων εὐτῶν ὡς ἡ γλῶσσα τῆς εὐγενείας
καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ νῦν ὃς ὁ σεδιπτιὸς εὗτος πρὸς τὸν
ἐλληνισμὸν δὲν λείπει περὰ τεῖς παλαιο-
τέρους, εὔτινες εὐγνωμόνως ἀναμνήσκονται
τὰς ὀφελείας αὐτοῦ.

‘Ἄλλο’ ἀρ’ ὅτου ἡ ὁδούσερχτης πολιτικὴ
τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἐφι-
λοδώρησε, εἰς τὸ ὅργανον τοῦ Σλαβο-μεσοῦ
τὴν πλουσίαν καὶ μεγάλην Ρωμαϊκὴν καὶ
ὑπέθαλψε τὰ ὄντες μεγάλης Βουλγαρίας, ἡ
Βουλγαρικὴ νεότης ἀνατρέφεται εἰς εἰσή-
ματα βάρβαρα καὶ μισεληνικὰ κατὰ τὰς
οἰδασκαλίας τοῦ Ἰγνατίου. Οἱ Ἰγνατίοι
πρὸ ὀλίγων ἐτῶν δὲν ἥτινοτο δια-
τρέχων τὴν Βουλγαρίαν νὰ περιτρύνῃ αὐ-
τοὺς φλογερῶς καὶ μὲ δόλον του· τὸ κῆρος
εὐδὲς πιθαρμήν ἔκ τῆς συνθήκης τοῦ ἀγίου
Στεφάνου γὰ περιχωρήσωσι, τοὺς δὲ ἀνθ-
στρέμνους νὰ κτυπῶσι καὶ νὰ σφάτωσιν.

Ἐκτοτε ἀναγίνου τοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐλ-
ληνισμοῦ ἥρξετο βαρδώρωτάτη καταπίεσις. Τὰ
φρερολογικὰ καὶ στρατιωτικὰ βέρη ὑφίσταν-
ται ἐξ ἴσου καὶ βαρύτερον τῶν Βουλγάρων
οἱ ‘Ελλήνες’ τὰ ἑστικὰ δύμας καὶ πολιτικὰ
αὐτῶν δικαιιώματα ὑπονομεύονται καὶ κατα-
πατοῦνται σύγχρονοι μόνον λάθρᾳ καὶ δολίᾳ,
ἄλλα καὶ ἀναφράνον συνγρίσταται.

Ἐν τοῖς δικαιοτηρίοις καὶ τῇ διοικήσει
κρέπει νὰ ὁμορινῖσθαις ἡ Βουλγαρίας, ή
τευλίχιστον μὲ δουλαρικὸν ὄνομα, διὰ νὰ
λατρεῖται ὑπὸ ὄψιν καὶ τύχης παραστοῖς
τινάς, διλλωτικούς περιφρονεῖσαι καὶ ὑδρίσεις δι-
στι: παρευσιάζεσαι μὲ ἀλληλικόν, ἔνομα.

Τοιούτης ὁμοίας λιμπηδών τοῦ ἐλληνισμοῦ
εἶναι πολὺ ὄχληρὸς διὰ τοὺς Βουλγάρους.

Οἱ Βουλγάροι δὲν εἶναι ‘Ἀγγλοι’ Κρόμερ
καὶ Αρμεσταὶ τῆς Κύπρου ὥστε νὰ ἐποιεῖ-
σι τὸ ἐλληνικὸν θνοτεῖται ὑπὸ πάντων
καὶ αὐτοῦ ἔργουν ἐκεῖνοι εἶναι ἀξεστοὶ δι-
καιολογίας θεωρεῖται τὸ ἔργον
τῆς ἀκαδεμίας; ἀπόστολος τῆς ἐλληνικῆς νεο-
λατος ἐν τῇ λαμπροτάτῃ καὶ λαμπρῶς διευ-
θυνομένη ἐντικῆ σχολῆ τοῦ Μεράσλη, καὶ
ἐν τοῖς πειθαρισμένοις Ζαρφρίσιος Διδασκα-
λεῖοις.

Αἱ διασκεδάσεις καὶ σὶ τρόποι φέρουσαν
καθαρώσατον τὸν ἐλληνικὸν τύπον, καὶ τὸ
ἐλληνικὸν σταχεῖον θεωρεῖται ὑπὸ πάντων
ὡς τὸ πρωτεύον καὶ ἔργον ἐν τῷ σημαντι-
κωτέρῃ τεύτη πόλει. ‘Δρυονικὴ’ δὲ καὶ εὐ-
τυχος ἀκούεται ἡ γλῶσσα τῶν ἐλλήνων, πρὸς
τοὺς φθόγγους τῆς ἐποίας ἡρωικῶς οπεροφού-
ει: τὰ ὄντα οἱ ἔσπεροις ἐρχόμενοι.

Τοιούτης ὁμοίας λιμπηδών τοῦ ἐλληνισμοῦ
εἶναι πολὺ ὄχληρὸς διὰ τοὺς Βουλγάρους.

Οἱ Βουλγάροι δὲν εἶναι ‘Ἀγγλοι’ Κρόμερ
καὶ Αρμεσταὶ τῆς Κύπρου ὥστε νὰ ἐποιεῖ-
σι τὸ ἐλληνικὸν θνοτεῖται ὑπὸ πάντων
καὶ αὐτοῦ ἔργουν ἐκεῖνοι εἶναι ἀξεστοὶ δι-
καιολογίας θεωρεῖται τὸ ἔργον
τῆς ἀκαδεμίας; ἀπόστολος τῆς ἐλληνικῆς νεο-
λατος διευθυνομένης θέτει διατάξιαν τοῦ
Συμβουλίου τοῦ κράτος τοῦ ‘Ἀσσεν’ καὶ

Καὶ διὰ τοῦτο, εὐρύντες πάλιν πρὸ τινῶν
ἡμερῶν αἵτινας τέσσερας ζευγοριτσάνη τῆς
Μαχεδονίας γενομένας ἐντεκδικήσεις ὑπὸ
‘Ελλήνων κατὰ Βουλγάρων, ἐξετρέπονταν
εἰς ἐπανειλημμένα καὶ διαστάτατα συλλαλη-
τήρια, παρὰ τὰς παραστάσεις τῆς ἐλληνικῆς
κυβερνήσεως καὶ τῶν Ηροδέων τῶν Δυνά-
μεων. Ουμίλοις ἄγριοι διέτρεχοντες τὰς ὁ-
δοὺς ἐρρήγησαν ἡσύχους, ἐθούσκους, δι-
έπειρησαν καὶ διήρκατον καταστήματα, καὶ
δηλοὶ χείρες καὶ εἰς αὐτή τὴν Μαράσλειον
Σχολήν.

Αἱ φῆμαι τῆς διαδοχῆς καὶ της παλαιότητος

νων σφαγῶν ἐνέπνευσαν ἀπερίγραπτον τερα-
χήν εἰς τοὺς ἡμετέρους ὄμοργενες, ἐκ τῶν
ὄπειρων πολλοὶ καὶ κατ' αὐτὰς τὰς Ἱερές
τελετὰς τοῦ Πίσχα ἐπίσχοντα τεῦ γὰρ
τῶν εἰς τὰς ἑκκλησίας.

Καὶ τὸ μεγαλεῖτερον ἐνστύχημα εἶναι,
ὅτι δὲν ἐληγενεῖ ἐτι ἡ μενιάδης αὐτῆς λύσει,
ἀλλὰ καθ' ἀκάστην νέαι κυκλοφοροῦσαν
ἀπειλαὶ καὶ νέαι ζητοῦνται προφάσεις διὰ
νὰ ἐκρηγγῇ ἡ φυσικὴ αὐτῶν ἀγριότης.

‘Ἐνώπιον τῆς καταστάσεως ταύτης ἡ
Κύπρος, ἡτοι καὶ αὐτὴ ἡ γωνιάζεται: ὑπὲρ τοῦ
διναίου ἐλληνισμοῦ, στρέφει θερμάντια
συμπάθειαν τούτης πρὸς τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ
χρωνιζόμενούς ἀδελφούς, ἰχυσα ἀμιτάν
πεποιθησιν, ὅτι ἐκ τῶν δινάδεικων τούτων
πράξεων οὐδεὶς; ἀλλαζει τὸ ζημιανόν τοῦ
τοῖς οἰκείοις Βούλγαροις, διατίληψιν.

Οἱ ‘Ελληνες’ δὲ ἐκ τῶν καταπιέσεων
ξεργάμεθα οὐχὶ ἀσθενέστεροι, ἀλλ’ ἴσχυ-
τεροι.

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

ΠΑΚΟΜΟΙΡΟΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΤΑΙ!

‘Αναμφιβόλως ἡ συνεδρία τοῦ
Νομοθ. Συμβουλίου τῆς Κύπρου τῆς
προχθές Τετάρτης ἔχει δικαώματα νὰ
καταταχθῆ μεταξύ τῶν πειρεγοτάτων
κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων.

‘Ο ‘Αρχιγραμματεὺς; Ικαμέ τὴν εἰ-
γωγὴν τοῦ Νο 2 νομοτροφίου περὶ Μ.
Παιδείας. ‘Ο Μ. Κιτίου λαζών τὸν ἑργον
ῆρξατο νὰ παριστᾶ διὰ μακρῶν τὸν δι-
θρον δινύφετανται τὰ ἐκλεγικὰ δικαώ-
ματα τοῦ λαοῦ δυνάμεις τῆς διατάξεως;
καθ' ἧν μόνος 10 λιρῶν: συνέσσεμηται: ἔχει-
σι δικαίωμα φήμες, καὶ εὐνάμεις τῆς διπολε-
ώς πρὸς τοὺς Μητροπολίτας ἐπέρχεται:
ἡ λαμπροτέρα τῶν ἐπαρχιακῶν τῆς πε-
ριορίας «Γιάννης κερνά καὶ Γιάννης πί-
νεις».

‘Η συζητήσεις οὖτων ἐπὶ τῆς διατάξεως
τῶν 10 λιρῶν ἐξηκελεύθησεν ἐπιτρόπων
ρας, διε...δ ‘Αρχιγραμματεὺς ἐγειθεὶς
καὶ νίψας τὰς χειρας. διαδεξιώσειν ἐτι ἡ
ἀναγραφὴ τῆς διατάξεως ταύτης εἰς τὸ
νομοσχέδιον δοθεῖται... εἰς τὸν στοι-
χειοθέτην! ’

‘Αθάνατη συνεδρία!

~~~~~

ΠΑΜΟΙ

Δύο συμπαθέστατα μέλη τῆς Κυ-
πριακῆς κοινωνίας ἐνσύνται τὸν Λευκωσίαν
τῆς αὔριον Κυριακῆς διὰ τῶν ιερῶν τοῦ
γάμου δεσμῶν, διαγαπηθέδες κ. Ιωάννης
Μυριάνθης, δικηγόρος, καὶ ἡ χαριτωμέ-
νη δεσποικίς Στυλιανή, Χ. Παρούτη.

Τὸ μαστήριον θά τελεσθῇ ὥρα 3 μ.γ.
ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς νύμφης, συνοικίᾳ Τρι-

πιώτου.

Παρακαλοῦνται δλοὶ: οἱ συγγενεῖς καὶ
δλοὶ οἱ φλοιοὶ νὰ θεωρήσωσι τὴν ἀναγρ-
λίαν ταύτην ὡς ιδιαιτέρων πρόστιλην.
καὶ νὰ τιμήσωσι τὴν τελετὴν διὰ τῆς
εὐγενοῦς παρουσίας των.

Η ΡΩΣΙΚΗ ΑΡΜΑΔΑ

(Τηλεγραφήματα κατ' εύθετον ἐκ Λινόνου.)

Λονδίνον, 14 Μαΐου.

Ατμόπλοιον καταπλεύσαν εἰς Σεργίου, λέγει, δι: τῇ 12 Μαΐου είδε παρά τὸ νότιον ἀκρον τῆς Νήσου Χαλινάν δεκατέστασα φρετηγά ατμόπλοια φρουρού μενα ύποδ δύο ρωτσικῶν πολεμικῶν, τὰ ὅποια βραδύτερον ἤγκυροβολήσαν εἰς τὸν κόλπον Κιλιν τῆς Χαλινάν.

Τὸ αὐτὸν ατμόπλοιον διλγον βραδύτερον διηλθε πλησίον τῆς κυρίας ρωτσικῆς μείρας, πλεούσης ἐν μετρίᾳ ταχύτητι πρὸς έσσραν.

[Χαίναν, μεγάλη γῆσος τῆς Κιλινάς, κειμένη περὶ τὰ 550 ναυτικά μιλια νοτίως τῆς Φορμόζης διου διαπλωνικῆς στόλος έχει τὴν βάσιν του.]

Ἐπηγαν καὶ ἥλθον.

Λονδίνον, 15.

Ο ἐν Τόκιο Ρίουτερ ἐπιβεβαίη θετικῶς, δι: δι: στόλος τῆς Βαλιτικῆς ἀνεχώρησεν ἐκ Χονκός προσωρινῶς ἐνικα τῇ πιέσεως τῶν γαλλικῶν αρχῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπανήλθε καὶ μένει ἔκειται.

Ορεστική χναχωρησεις

Λονδίνον, 16.

Αγγέλλεται ἐκ Σενγάνων, δι: οι Ρῶσσοι πάλιν ἀερορηγσαν ἐκ Χονκός χθὲς τὴν πρωιναν μὲδιεύθυνσιν πρὸς έσσραν. Οὐδὲν πολεμικὸν πλοῖον ἔκτοτε θεάθη.

Ποῦ ἀκρεβῶς εἶνε.

Λονδίνον, 17.

Ατμόπλοια καταπλεύσαντα εἰς Σιγαπούρη, λέγεται, δι: εἰδον τῇ 15 Μαΐου τὸν Ρωτσικὸν στόλον τεσσαράκοντα μιλια μακράν τὸ διακρυτηρίου Βαρέλα, καὶ τῇ 16η Μαΐου 250 μιλια ἀνατολικούς εανατολικῶν τοῦ Βαρέλα.

Πάναροχος εἴς Βλαδεζοστόκ.

Λονδίνον, 18.

Ο ἐν Πετρούπολει Ρίουτερ τηλεγραφεῖ, δι: δι: Ναύαρχος Βριλέφ ἔσχε χθὲς ἀερορηγσαν παρά τῷ Τσάρῳ πρὸς χναχωρή τῇ δι: Βλαδεζοστόκ ἵνα ἀαλάδη τὴν ἀερογραν τῷ ναυτικῷ διαμέσων εἰς Ἀπωλεζή. Ο ίδιος λέγει, δι: δεν είνε ἀληθὲς δι: αὐτὸς; θάλαδη τὴν ἀμεσον διοίκησιν τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς, ἀλλ' δι Ροζενστίκου θά διευθύνη πάσας τὰς ἐπικειμένας ἐπιχειρήσεις.

Βυθοσθέντα πλοῖα.

Λονδίνον, 14 Μαΐου.

Τὸ Βρεταννικὸν ἀτμόπλοιον «Στήρελενζ» ἐκτύπησεν ἐπὶ ύπεροχυΐσυ τορπίλης ἐν Πόρτ Αρθούρ καὶ ἔβυθισθη. Πολλοὶ ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν διαφορῶν ἔθνικοτήτων ἐπιβατῶν πιστεύεται δι: ἐπινίγησαν.

Λονδίνον, 18.

Τὸ Ιαπωνικὸν μεταγωγικὸν «Σουγιέττου Μίρου» ἔξωτειλε τῇ 13 Μαΐου παρὰ τὰς νήσους Ἐλλιοτ.

[Νήσοι Ἐλλιοτ, παρὰ τὴν ἀνατολικήν ἀκτὴν τῆς χερσονήσου τοῦ Πόρτ Αρθούρ, περὶ τὰ 70 χλμ. διερείσαν τοῦ Δάλανος]

Λονδίνον, 16.

Ατμόπλοιον καταπλεύσαν εἰς Τσι-

φοῦ ἀγαρέρει, δι: καὶ ἄλλα Ιαπωνικὰ μεταγωγικὰ ἔβυθισθη προσκροῦσαν ἐπὶ ύπεροχυΐσυ τορπίλης εἰς τὸν κόλπον Πετσιλί, σχεδὸν τυγχρένως μετὰ τοῦ «Σεγιούτου Μάρου.»

Η 1 Μαΐου ἐν Ρωσίᾳ.

Λονδίνον, 15.

Η ἕορτὴ τῆς Πρωτομαγιᾶς ἐν Ρωσίᾳ φαίνεται, δι: διηλθεν ησύχως.

Λονδίνον, 15.

Ατήμαντοι παραχατί ἐν ταῖς συνοικίαις Βατιλιστρώρ καὶ Σούσσελμπουργ τῆς Πιτρουπόλεως τὸ ἀπόγευμα καὶ τὸ ἐσπέρας. Οἱ ἀξιωματικοὶ διατάξαντες τοὺς ἑορτάζοντας (διὰ τὴν πρωτομαγιὰν) ἢ θιαλιθῶτιν, ἔχλευσθησαν ὑπὲτούτων καὶ ὥθηθησαν πρὸς τὴν τεχνητὴν λίμνην, ἐπου ἐστάθησαν μέχρι γόνατος ἐντὸς τοῦ ὅδατος, ἀπειλούντες τὸ πλεύθος διὰ ρεβολθερ.

Οι Κοζάκοι κατέφθασαν ἐν σπουδῇ καὶ διέλυταν τὸ πλῆθος. Πεντήκοντα συνελήφθησαν.

Η 1 Μαΐου διηλθεν ησύχως ἐν Μόσχᾳ, Βαρτσούλα, Λόδι, καὶ εἰς τὰς πλεύστας μεγάλας πόλεις τῆς Ρωσίας.

Δολοφονία ἐν Ρωσίᾳ.

Λονδίνον, 17.

Βόμβα ριφθεῖσα ἐν Ρίγα χθὲς ὑπὲτοπλήγωτε σεβαρῶς τὸν ἐπόπτην τῆς ἀστυνομίας καὶ ἐφόνευσεν ἐνα ἀστυφύλακα. Δεύτερος ἀστυφύλακας εύρισκόμενος μετ' αὐτῶν κατεδίωξε τοὺς δολοφόνους, ἀλλ' ἐπυροβολήθη καὶ ἐφονεύθη.

Ταχτικὸν ἐργοτάπιον διαμένει τοῦτον ἀνεκαλήθη ἐν Οδησσῷ. Βόμβη τινὲς ἐπιστῆσαν τοῦτον εἰς ἄλλας πλεύσεις.

Δολοφονία τοῦ θυνθρονήτου.

Λονδίνον, 17.

Ο Σοκολόφτου, δι: εκκητῆς τοῦ χυδερνείου Ούρα, ἐπιμενούσης κατὰ τὴν διάρκειαν ὑποδιοχῆς ἐν τῷ θημεατιφ Κήπῳ τῆς Ούρας χθὲς. Η ζωή του διατέρχεται τὸν έτχατον κλινδυριον. Ο δολοφόνος διέφυγε.

Αύτοκινή τούτου προσεισμού ναυστροχού.

Λονδίνον, 14 Μαΐου.

Αποπεμφθεῖς ἐκ τῆς ιπτηρεσίας ὁ ναυάρχος Μαζαύρης ηδικετονησε σήμερον ἐν Πετρουπόλει διὰ ρεβολθερ.

Τηλεγράφημα Λευκεστέρ.

Λονδίνον, 13 Μαΐου.

Ο στρατηγὸς Λινέτις τηλεγραφεῖ τῇ 11 Μαΐου:

«Ο ἔχθρος ἀιέλαθεν ἀποφινιστικὴν ἐπιθετιν κατὰ τοῦ δεξιοῦ ήμων κέρατος τῇ 7 Μαΐου, ἀλλ' ἀπεκρούσθη.»

Βρεταννικὴ πυροβολοχόρχεια

Λονδίνον, 14 Μαΐου.

Ο Βετιλέν; Εύοντός τοῦ σήμερον ἐπεισώρητεν εἰς τῷ ἀιάκατον τοῦ Βιγιέγκα καὶ τὰς δύο πρώτας πλήρεις πυροβολαρχίας ἐκ νέων πυροβολῶν, πρὸ τῆς ἀπεστλήσεως αὐτῶν εἰς τὴν Τσιλίαν.

Γελλικός στόλος εἰς Αγγλίαν.

Λονδίνον, 13.

Γαλλικὸς στόλος: ηδικετονησε τὸν ζγγλικὸν ναύταθμον Πορτσμουή ἀπὸ τῆς 7ης μέχρι τῆς 13 Αύγουστου.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

= 'Η Λίρνας ἐθήνησε κατ' αὐτὰς τὸν θάνατον προσφιλεύς της τέλου καὶ πολιτού, τοῦ 'Αγνωστού Ούσματαν, ἀποθνάσας ἐν ήλικι 69 ἐτῶν τὴν ἀπόρεταν τῆς Τρίτης ἐκ χρονίου νοσήματος. Πάντα τὰ Πρεξενία θύμασαν μεσαστίους τὰς σημαίας των. 'Η κηδεία ἐγίνετο τὴν 4 μ.μ. τῆς Τετάρτης ἐπιβλητικωτάτη. Στέφανοι ἐκ φυσικῶν καὶ τεχνητῶν ζήνθεων πλείστοις κατετέθησαν ἐκ μέρους συγγενῶν καὶ φίλων. 'Ο ἀποθνάσας ήτο ἐπιτιμος Καγκελλάριος τοῦ Αύστριακου Προξενείου, 'Ιππότης τοῦ Τίγματος τοῦ Φραγκίσκου Τσαρή, καὶ ἐπικαλλά ἐτη Πράκτωρ τοῦ Αύστριακου Λέση. 'Ολοφύλως συμμερίσμενοι τὸν θαρρὸν τῶν οἰκείων πάνθεος, ἀπευθύνομεν ἐγκερδιώτατα συλλυπητήρια.

= Τὴν παρέλθοντα Δευτέραν ἀπέθηνεν ἐν Λευκωσίᾳ ἡγεμονίσσα εἰς τὸν ναὸν ἄγ. Κροσσιανοῦ ἡ Ξριετένα Ξατζημεχαήλ, 60 ἐτῶν, μήτηρ καὶ χριστιανὴ ἐνάρετος.

= Λία πρώτην φοράν ἔξεδοθη 'Κυπρογένοντος Ήμερολόγιον τοῦ έτους 1905 ὑπὸ τῆς λογίας έσπειρνίδες Εύανθιας Θεοδώρου, ἐκ Λιμηνοῦ.

Εἰς 230 ποκινετοπαμένας σειλίτες συγκέντρωσεν ὅλην ἐκλεκτὴν ὅλων τῶν, εἰδῶν τοῦ λόγου, ἀρθρούς εισατοτεκτικά, πιτριών, βιογραφικά, αἰσθηματικά, δηγήματα καὶ περιπλακῶν καὶ ξένων ὑποθέσεων, ποιήσεις— πριντα πρωτότυπα καὶ ἐκ μεταφράσεων ὑπὸ γραφών:ων καὶ γραφουσῶν ἐκ πόρου καὶ Ελλάδος.

Τὸ ἡμερολόγιον εἶναι ἀφεωμένην εἰς τὴν μηνήν τῆς πολυθηρήτου Βισιλόπειδος 'Αλεξίνδρου, ή:ις κατέστητη τὸ ι.δελμα τῶν ἀληγούσιων, αἱ όπιστε εἰς εἰδεμένη περίστασιν τῆς δράσεως αὐτῶν Τὴν λησμονεύσιν.

'Η δεσποινίς Θισσώρου ιδρύουσα ὑδωτὴ τὴν σειρὰν Κυπρεικού 'Ημερολογίου, ἀξίου δι: πάσαν Κυπριακὴν Β.βλ.:οθήρην, ἔτοιμάζει καὶ διὰ τὸ 1906 τεῦχος. ὅπερ γνωρίζομεν δι: θὲ περιέχει: ὅλην μετὰ μαγαλιετέρας ἀκόμη ἐπιμελεῖς εἰκεγείσαν.

Εἰς τὸ τεῦχος τοῦ 1905 πέρχει εἰκὼν καὶ βιογραφία τοῦ ζειμένητου πεψήν άρμοστοῦ Κύπρου Σιρ Ούαλτερ Σέρζελ), γραφεῖται ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Παλατσέλιου.

= Η ΓΙΑΛΙΑ.— 'Εξεδοθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρώτος: οἰάδος:ν ὀρελίμων δι:δι:ων τὸ ὑπὸ

**ΔΡΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ
ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ**

Αύσσα Ρώσων και Ιαπώνων.

Πλέον ζωτικά για από τις ζωντανοτάτες περιγραφές των πολεμικών ανταποκριτών εν τῇ Ἀπω Αγαπολῆ είναι αι πιστολαὶ τὰς δοπιάς εἰρωσοι στρατιώταις αυτοῖς γαφούσι πέρδες τεῦς ιδίκους των. Εξαστος δὲ ζωηραί είναι αι ιστορίαι των πληγωμένων τὰς δοπιάς ἐπαφές χρηματιστέεις τοις Ρωσοσαν διηγούμεναι.

Η ἔχθροπάθεια δὲ μεταξύ τῶν δύο αντιπάλων εν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης ζωηρότατα περιγράφεται εἰς τὸν ἀκόλουθον ἀπέσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ χειρούργος Ἰνπορώφ, δοτις ἥτο παφών εἰς τὴν φορεράν μάχην τεῦς Μεσούδεν:

«Μία ιστορία—λέγει ο Ιαπός—τὴν δοπιάν μου ἀφγήγηθε ὁ ὑπεταχίκδε τοῦ ἀδελφοῦ μου Μιχαήλ, δεικνύει πόσον ἔξηγριωμένα είναι τὰ πνεύματα ἀμφοτέρων τῶν διαμαχούμενων. Ο στρατιώτης διαμάζεται Δυγκώρ, καὶ είχε κτυπηθῆνε εἰς τὸν πόδα διαρκεύσης μᾶς τῶν μεγάλων ἐφοδών, ἔκειτο δὲ κατὰ γῆς. Πλέον δὲ ἀπαξ αἱ ἀντίθετοι δυνάμεις διηγήθουν ὑπέρ αὐτούν, ἐπὶ τέλους δὲ ἐγκατελείψθη μόνος μὲν ἐνα πληγωμένον Ἰαπωνα.

«Διεγένεται δὲ είχε σχεδὸν παραφρονήση καὶ ἥρχισε να τὸν κυριεύη τῇ ίδεα διαχριθῶς αὖθες εύτοις διπλησίον του κατακείμενος. Ιάπων ἥτο διπλησίον της μάχης τῶν μόνον τὴν ξιφολόγχην του. Ο Ιάπων ἀνεστηκώθη. Τότε διπλησίον μας ἀντελήφθη τι επήγαινε νὰ κάμη, καὶ ἐσταμάτησεν.

«Ἄλλ' ο Ιάπων, διστάσας ἐπὶ τινας στιγμάς, ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐνέπηξε τεῦς διόντας του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ στρατιώτου μας. Ο Δυγκώφ τὸν ἐπρόπησε μὲ τὴν μπαγιονέταν του, ἀλλ' ο Ιάπων δὲ, ἐφάνη δια τὴν ἡμέραν, σχεδὸν δὲ ἐσπάζε τὸ χέρι τοῦ Δυγκώφ συστρέψας αὐτό, καὶ ἀποσπῶν τὴν λόγχην.

«Οι δύο ἄνδρες ἐμάχοντο μὲ τὰς χερας καὶ τεῦς διόντας ταν. Ο Ιάπων ἀπέκοψε τὸν δάκτυλον τοῦ ἐχθροῦ του. «Ἐσύρει σάν φείδι, λέγει ο Δυγκώφ, μὲ τὴν πασεν ἀπὸ τοῦ γενίου, καὶ αἴριης κατέπεσε νεκρός.» Ο Δυγκώφ τὸν ἐπρόσεξεν ἐπὶ δέκα λεπτά, κρατῶν ἀνυψωμένην τὴν μπαγιονέταν του, ἀλλὰ πράγματι είχεν ἀποθάνη. Τὸ πρόσωπον τοῦ Δυγκώφ φέρει εὐδιάκριτα ιχνηδηγμάτων εἰς πλειστα μέρη.»

**ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ
ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ**

Άλλος ἀξιωματικός, ὡσαύτως παρών εν τῇ μάχῃ, γράφει πρὸς τὸν πατέρα του, Δάσκιαρχον Ιβσινώφ ἐκ Πετρουπόλεως:

«Περὶ τὴν 4 ὥραν τὸ Ιαπωνικὸν πῦρ κατεστη τόσον σφεδρὸν ὥστε σχεδὸν ἐκατὸν ἄνδρες ἐφοιεύθησαν ἥ ἐπληγώθησαν εἰς ἔν σημεῖον ἐντὸς τεσσάρων λεπτῶν. Εκείνοις εἰς τρεῖς μεγάλους σωρούς, ἐν σὲ μικρὸν κολωματα ἐπὶ τῆς κο-

ρυφῆς τοῦ λέφου ἐγέμισεν ἀπὸ αἷμα. Εἰς Σιδηριανὸς δυόματι Ἀγαφούώφ, ἐτυπήνη ὑπὸ ἔχρηστικῆς δόσιδος, κατέπεσεν ἐντὸς τῆς λίμνης ἵτον αἵματος καὶ ἔκειτο ἐξει πρητήρης.

«Ούδετε μετεκίνησεν αὐτὸν καθόσου ἐνομίσθη διτο θά ἥτο νεκρός, ἀλλὰ κατέπιν διτε μετεκίνησαν τὸν δυστυχῆ στρατιώτην διὰ νὰ τὸν θάψουν, εὐρέθη διεισδαμένος εἶχε κτυπηθῆ, καίτοι ἥτο καταματωμένος.

«Αἱ χειρές του συνέστιγγον Ιτγυρῶν τὴν λάσπην ὡς ἐὰν είχε πρεσπαθήσην ἀνεγερθῆ. Ο ἀνθρώπος ἀπλῶς εἶχε λαϊσθῆ, συνελθὼν δὲ είχε δοκιμάση νὰ ἐγερθῆ ἐξω ὅπε τὴν φρικώδη λίμνην, ἀλλ' είχε τέσσεν ἐξαθενήση ὥστε ίμενεν ἐνεικούσει, κυριολεκτικῶς πνιγεῖς ἐντὸς τῶν σύναδελφῶν του.»

**Επιπλα οἰκειακά
καὶ ἐκκλησιαστικά.**

Τὸ τίτλον Ἐργοστάσιον εἰκασῶν ἐπὶ πλων καὶ ἐκκλησιαστικῶν τοῦ κ. Παναγιώτη Μηνᾶ Ταλλιαδώρου, κείμενον εἰς τὴν Μεγάλην Ήδαν Λευκωσίας πλησίον εἰς τὸ Μετόχιον Μαχαιρᾶ, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτίλεσιν πάσης λεπτομερειῶν της εργασίας.

Τὰ ἐπιπλά του φημιζονται διὰ τὴν κομψήτητα καὶ τὴν καλλιτεχνικήν την ἐπεξεργασίαν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐπιμέλειαν τῆς κατασκευῆς των.

Ἐπὶ πλέον τὸ Κατάστημα ἐργάζεται μὲ τιμάς ἀπέναντι τῶν διπλωμάτων καὶ λάντιον δὲν τρούμαζει.

«Επισκεψθῆτε ὅλος τό Εργοστάσιον Δεπτομερειῶν Παναγιώτη Μηνᾶ Ταλλιαδώρου παρὰ τὸ Μετόχιον Μαχαιρᾶ, καὶ κατόπιν παραγγείλατε:— ἐπιπλά σας.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀγορά Λευκωσίας.

Παρασκευὴ, 6/19 Μαΐου.

Κριθίρια	τὸ κοιλόν	γρ. 13 1/2—14
Σιτάρια	»	32—34
Βρώμη	»	10
Ορόδος; ἐντόπιος	»	20
Ραχή σεῦμα 20 βαθμ. ἡ ὄκ.		.2
Σιαφίδες μεύραι	»	1 3/4
Σιαφίδες βρεστοί	»	1 1/2
Μελλιά, ἡ λίτιφα γρ.		25
Οίνοι α'	τὸ γεμάριον σελ.	16
Οίνοι β'	»	14
Κεμανίαρια	»	22—25
«Ελαια		21—22
«Αλευρος ὁ σάκκος	ἡ λίτιφα γρ.	13—15
Σιμιέδλα	»	15—18
Πετρέλαια ρωσ., τὸ κιδώτιον γρ.		50
Κτρός	ἡ ὄκα	γρ.
«Αποικειακά.		
Αγγίλια	»	34
Ζαχίσιες	»	190
Καφέ,	ἡ ὄκα	» 64
Σάπων Τριπόλεως	»	12
Λίρα Αγγίλιας πώσις γρ.		7 1/4
		182.

ΝΕΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Πῶς νὰ οτυλίσετε τὰ οαλόνεα σας.

Τὸ ἐν Λάρνακῃ νέον Εμπορικὸν Κατάστημα

ΑΛΒΕΡΤΟΣ ΜΑΣΣΑΤ

κομίζει πολυποίκιλα Δομασκηνα ὑφάσματα, λεπτοτάτης ἐπεξεργασίας. Η τραπεζικά: Εὐλα, κουρτίνες, καλύμματα προσκεφαλαίων. Όλα τὰ εἰδή πολυτελεῖς διακοσμήσεις αλθουσῶν καὶ κοιτώιων. Παντέρλεις κεντημέναι.

Αντιπρόσωπος τοῦ Καταστήματος ἐν Λευκωσίᾳ, εἰς δὲ έν Λάρνακος κ. Δημήτριος Ιωαννιέης Dem, διτές κατὰ τὰς τημέρας τούτας ἐπρεμήστε τεισιδού εἰδη δλη, τὴν ἀγγλικήν παροικαίαν, καὶ εἰς τὸ Αγμαστείον.

Νέας προμήθεες

κομίζονται ἐν Λευκωσίᾳ πάντοτε καὶ ἐκτιθενται εἰς τοιντρικὸν μέρος τῆς Αγράδης μαζί, διπερ κάθε φρέσιν θά γίνεται γνωστό.

Τεμαχεὶς εὐθηγούταται.

Ν άρ π α σ τ

«Η Κύπρος ἐπανέρχεται εἰς τὰ εὐκλεῖτης χρόνια!»

Τὰ κρασιά τοῦ Λευκωσίας ιπιστημονικοῦ εινοποιείου Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ μᾶς τὸ θεραπευτικόν. Απίκτησα τόση φήμην, διηγήσας κατὰ τεῦς ἀρχαίους ινδόκους χρόνους εἰς εἰδοί τῆς Κύπρου.

Τὰ μαδρα καὶ τὰ λευκά του εἰνειαύματα γεύσεις, εὐπρέσδεκτα εἰς κάθε ετοιμαχον, ἀπαραιτητα εἰς κάθε τραπέζι.

Διὰ τοῦτο μόλις ἐλθουν εἰς τὸ Λευκωσία παραπλεύρως τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Κυπρίου» ύποκατάστημα, διπερ διευθύνεται ἀπὸ τὸν υποχρεωτικῶτα τον κ. Σ. Ήλιάδην, ἀμέσως γίνονται

Ν άρ π α σ τ

Κατάστημα Λεπτουργικῆς.

«Ἐπεξεργασία λεπτοτάτη διαφόρων οικιακῶν ἐπίπλων, καὶ ἐκκλησιαστικῶν.

Ο διευθυντής τοῦ Καταστήματος, Σάββας Χατζηχιστούσού Ταλλιαδώρος, ἐργάζεται τὴν τέχνην εἰς τὴν ετέλειαν. Κατασκευάζει ἐπιπλα ἐκκλησιῶν ὡς τέμπλα, προσκυνητάρια, θρόνους, μὲ ἀπαραμίλλο, καλλιτεχνίαν.

Ἐπίσης ἐπιπλα εἰκιῶν, τοιαῦτα δὲ κατεσκευάσει πολλῶν οικογενειῶν ἐν Λευκωσίᾳ, αι διοικεῖται έμειναν κατηγοριστήμεναι.

Τὸ κατάστημα κείται ἀπέγαντι τῇ δυτικής ἔωθιμας τῆς Φανερωμένης, πρέπει δὲ νὰ τὸ ἐπισκέπτωνται δλοι πρὶν παραγγείλωσι τὸ ἐπιπλά τῶν.

Τιματεὶς εδύνυτεραι ἀπὸ τοῦ καταστήματος τούτου δὲν εἰνε δυνατὸν νὰ γίνωστι.